

PAI LIN

ปลูกง่ายๆ เพาะเลี้ยงง่ายๆ

เกษตร ทำเงิน

ทำได้จริงกินทั้งครอบครัว
ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

มนตรี แสนสุข

PAILIN

สำนักพิมพ์ไพลิน

เกษตรเกษจัน

มนตรี แสนสุข

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

มนตรี แสนสุข.

เกษตรเกษจัน.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2554.

208 หน้า.

1. เกษตรกรรม. I. ชื่อเรื่อง.

630

ISBN 978-616-252-030-3

- © สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊คเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ที่ปรึกษากฎหมาย

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการต้นฉบับ

กองบรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร

ออกแบบปก

ศิลปกรรม

พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม

ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์

อนันต์ แยมเกษร น.ป., น.ม., นศ.ม.

สมบัติ สุทธิจิต

วังไพร สีสังข์

มนตรี แสนสุข

สุพรรณษา อินวงศ์ นิษคพิทย์ เขียวเจริญ

อรกานต์ ตั้งรัตนโกศลสิน

ศิย์ ริชเนสส์

ศิย์ ริชเนสส์

บริษัท คอนเซ็ปท์ พรินท์ จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊คเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-252-030-3

9 786162 520303

ราคา 160 บาท

หากผู้อ่านพบหนังสือของสำนักพิมพ์เล่มใดที่ไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษ
สลับกัน หน้าหนังสือขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบ
เปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้แก่ท่าน โปรดติดต่อและส่งหนังสือมาที่
บริษัท ไพลินบุ๊คเน็ต จำกัด (มหาชน) โทรศัพท์ 0 2540 1919 ต่อ 1233

ผักชีเถา

สะดวกดูแลง่าย ทำได้ตลอดปี

“ผักชี” พืชล้มลุก ต้นและใบมีกลิ่นหอม นิยมใช้ประกอบอาหารให้มีกลิ่นหอมปรุงรส ให้ดีขึ้น มักใช้ผักชีโรยหน้าอาหารหลายๆ อย่าง จนเป็นที่มาของคำว่า “ผักชีโรยหน้า” คือ

ตกแต่งจานหน้าให้ดูดีเอาไว้ก่อน เรื่องรสชาติความอร่อยค่อยว่ากันทีหลัง

ผักชี เป็นผักที่ปลูกง่ายแต่ดูแลรักษาค่อนข้างยากอีกชนิดหนึ่ง สาเหตุ เพราะผักชีมีศัตรูและโรคคอยรุมเล่นงานมาก ผักชีจะเจริญเติบโตให้ผลผลิต ดีตอนหน้าหนาว ส่วนหน้าแล้งและหน้าฝนจะมีปัญหาเรื่องใบเหี่ยว ราก-ต้นเน่า ดังนั้นผักชีจะมีราคาถูกลงมาก ๆ ก็ตอนฤดูหนาว ส่วนฤดูกาลอื่นราคา ค่อนข้างดีเพราะผักชีใช้ในการประกอบอาหารประจำวัน

จากการที่ผักชีมีปัญหาการเจริญเติบโตในช่วงหน้าแล้งและหน้าฝน ตลอดจนปัญหาการดูแลรักษาเรื่องโรคและแมลงผักชีมากนั้น ทำให้มีการคิดหาวิธีทำให้ผักชีเจริญเติบโตได้ดีในทุกฤดูกาล ขั้นแรกมีการปลูกผักชีแล้วใช้สแลนพรางแสง ลดความร้อนจากแสงแดดป้องกันโรคใบไหม้ แต่ปัญหาเรื่องเน่ากับโรคและแมลงก็ยังเป็นอุปสรรคอยู่

ด้วยภูมิปัญญาคนไทยเกิดจากความพยายามดัดแปลงประยุกต์การปลูกผักชีในรูปแบบต่างๆ ในที่สุดก็ประสบความสำเร็จโดยใช้วิธีการปลูกผักชีแบบโรงเรือนปลูกในภาชนะตะกร้าเรียกชื่อให้ไพเราะเพราะพริ้งว่า “ผักชีถาด”

แนวความคิดการปลูกผักชีถาดนี้มีมาจาก **คุณศักดิ์ สมบุญโต** อดีตนายอำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ ผู้ที่รักงานเกษตร จักงานเกษตรเป็นอีกอาชีพหนึ่งได้ประยุกต์รูปแบบการปลูกผักชีถาด ทดลองจนได้ผลมาแล้ว นำออกเผยแพร่

ผู้แปลงเกษตรกรรมเมื่อครั้งที่ดำรงตำแหน่งเป็นนายอำเภอหนองบัวระเหว จ.ชัยภูมิ แนะนำการปลูกผักชีเถาทั้งที่อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี และที่อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

คุณ ศักดิ์ กล่าวถึงแนวความคิดดัดแปลงการปลูกผักชีเถาว่า เนื่องจากตนได้ปลูกผักชีมาหลายครั้งแล้วพบว่าปัญหาใหญ่ของผักชีคือ เวลาหน้าร้อนผักชีไม่ออก และหน้าฝนผักชีจะเน่า นี่คือนโยบายที่เกิดขึ้นทุกปี ซึ่งเกษตรกรทั่วๆ ไปก็ประสบปัญหาเหมือนกัน จึงมาคิดว่าเราจะทำอย่างไรดี ไม่ให้ผักชีร้อน เพราะถ้าร้อนแล้วจะไม่ออก หรือไม่ให้น้ำมากเกินไปในหน้าฝน ฉะนั้นเราจึงต้องหาวิธีป้องกันร้อนและฝนให้ได้ จึงจะทำให้ผักชีเจริญเติบโตได้ดีในทุกฤดูกาล ผักชีที่เก็บช่วงหน้าร้อนกับหน้าฝนจะได้ราคาดี ตรงนี้เป็นแรงจูงใจให้คิดหาวิธีเอาชนะธรรมชาติให้ได้

คุณ ศักดิ์ กล่าวต่อไปอีกว่า จากการที่ได้ไปดูงานหลายๆ แห่ง ทั้งในและต่างประเทศ เห็นเขาปลูกผักในกระถางกัน ก็มาคิดว่าน่าจะปลูกผักชีบ้างจึงทดลองปลูกผักชีในโรงเรือนที่ป้องกันแดดกันฝนได้ ทำหลังคา กันแดดลดความร้อน แล้วหาภาชนะมาปลูกผักชี ทดลองหลายอย่าง แต่ก็ยังไม่ดีเท่าที่ควร สุดท้ายมาทดลองปลูกในตะกร้าลำไยหรือที่เรียกว่าเถาปลูกที่สระบุรี 2 โรงเรือน ที่ชัยภูมิ 1 โรงเรือน ปรากฏว่าได้ผลดีมาก

จากที่เฝ้าดูเชอร์รี่ในเถาวางไว้กับพื้นแค่ชั้นเดียว ก็มาคิดว่า ถ้าเราสามารถเพิ่มพื้นที่ปลูกได้ในเนื้อที่เท่าๆ กัน ผลผลิตก็จะมีมากขึ้น จึงออกแบบขึ้นปลูกเป็น 3 ชั้น ทำให้มีขนาดพอสมควรให้แดดส่องถึงทั่วทั้งโรงเรือน อากาศถ่ายเทได้ดี มีระบบการให้น้ำสม่ำเสมอ สามารถจัดการเรื่องดินที่ใช้ปลูกได้

โดยการปลูกต้องปรับปรุงดินให้เหมาะกับผักชี สามารถรดน้ำระบายน้ำได้ดี ป้องกันโรคเน่า ควบคุมปริมาณการผลิตได้ เหล่านี้ทดลองปลูกจนแน่ใจแล้วว่าได้ผลดีมาก

ปัญหาแรกๆ ที่พบก็คือ หลังคาโรงเรือนถูกลมพัดเสียหาย ก็แก้ ปัญหาทำให้แน่นหนา ต่อมาพบปัญหาเรื่องการผสมดิน หากผสมไม่เหมาะสม มีความชื้นมาก หรือดินมีความแน่นเกินไป ผักชีจะมีปัญหาไหมโต จึงคิดการผสมดินให้ได้อัตราส่วนที่พอเหมาะ ใส่ลงในภาตที่ใช้ปลูก สามารถป้องกัน โรคเน่าได้เป็นอย่างดี เพราะภาตหรือตะกร้าระบายน้ำได้

เมื่อจัดการเรื่องดินปลูกดีแล้ว เรื่องโรคก็ไม่มี เพราะสามารถดูแล ไกล่ชิดได้ การให้น้ำสามารถกำหนดได้ ประการสำคัญคือประหยัดแรงงาน ไม่ต้องเสียค่าดายหญ้า เมื่อเก็บผลผลิตแล้วยังสามารถเอาดินไปตากแล้ว นำกลับมาผสมปลูกผักชีใหม่ได้อีก

คุณ ศักดิ์ กล่าวต่อไปอีกว่า สำหรับเรื่องภาตหรือตะกร้า จริงๆ แล้วเป็นภาตหรือเป็นภาชนะอะไรก็ได้ที่มีต้นทุนต่ำ ขอให้ทรงสูงประมาณ 1 คืบ เพื่อให้พอดีกับรากและลำต้น มีความกว้างพอสมควรยามเมื่อผักชีโต ขึ้นมา

เป็นจังหวะที่ต้นไปเจอตะกร้าใส่ลำไย เห็นว่ามีความกว้างและความ สูงพอที่จะปลูกผักชีได้ดี จึงนำมาทดลองเป็นภาชนะปลูกผักชี จัดหาใบไม้ รองกันตะกร้าก่อนผสมดินแล้วหว่านเมล็ดผักชีลงปลูก ปรากฏว่าได้ผลดีมาก

ระยะของชั้นในโรงเรือนควรสูงประมาณ 70 เซนติเมตร เคยทดลอง ปลูกในระดับความสูงที่ 40-50 เซนติเมตร ปรากฏว่าเตี้ยไป แดดส่องไม่ทั่ว

ส่วนความกว้างประมาณ 2-2.5 เมตร แดดส่องทั่วถึงพอดี ฉะนั้นความสูงและความกว้างของชั้นวางถาดผักซึ่งควรจะอยู่ที่สูง 70 เซนติเมตร กว้าง 2-2.5 เมตร ส่วนระยะห่างต่อโรงเรือนนั้นควรจะอยู่ที่ 1 เมตร เพื่อให้ระบายอากาศได้และไม่ชิดกันจนเกินไป

การปลูกผักที่ถาดนั้น สิ่งที่จะต้องพัฒนาต่อไป คือ พัฒนาเรื่องระบบน้ำ และระบบการให้ปุ๋ยน้ำ ผักที่ถาดนั้นระบบรากต้นและรากของผักที่ก็อ่อน ไม่สามารถให้ปุ๋ยเม็ดได้จึงต้องใช้ปุ๋ยน้ำ

**“สำหรับโครงการของผมจะไม่เห็นเรื่องสารเคมี เรา
จะใช้ปุ๋ยปลา ให้ไปพร้อมกับระบบน้ำเลย ดังนั้นจึงต้อง
พัฒนาระบบน้ำให้ดีขึ้น”**

หลังจากทดลองที่แปลงปลูกของตนเองที่อำเภอวิหารแดง สระบุรี จนได้ผลแล้ว คุณศักดิ์ ก็นำการปลูกผักที่ระบบใหม่สู่เกษตรกรชาวหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ โดยให้**คุณสมคิด ชมอัญเชิญ** เกษตรกรคนเก่งแห่งบ้านวังน้ำเขียว ปลูกต่อไป

คุณสมคิดนั้น เป็นเกษตรกรหัวก้าวหน้า เป็นประธานกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษ ซึ่งก็แต่งตั้งโดยนายอำเภอศักดิ์ นั่นเอง เมื่อครั้งที่ดำรงตำแหน่งเป็นนายอำเภอที่นั่น

คุณสมคิด รับเอาผักที่ถาดไปปลูกเป็นแปลงสาธิต เป็นต้นแบบแก่เกษตรกรในเขตอำเภอหนองบัวระเหวแล้ว ปรากฏว่าผักที่ให้ผลผลิตเจริญเติบโตดีมาก

คุณ ศักดิ์ กล่าวอีกว่า ผักชีนั้นเป็นผักที่สามารถควบคุมการผลิตให้ต่อเนื่องได้ แต่เมื่อตนพบการปลูกผักชีตลาดระบบนี้แล้ว สามารถผลิตผักชีต่อเนื่องได้ตลอดปี ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องเกษตรกรทั่วประเทศ โดยปลูกผักชีตลาดนอกฤดูคูลงได้อย่างไม่ยากเย็นเลย หากเกษตรกรท่านใดสนใจในเรื่องของผักชีตลาด โทรมาคุยสอบถามรายละเอียดกันได้ที่ 089-500-5643 ยินดีให้ความรู้ทุกท่าน คุณศักดิ์ กล่าวในที่สุด

คุณสมคิด ชมอัญเชิญ ประธานกลุ่มผู้ปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษ บ้านวังน้ำเขียว หมู่ที่ 10 ตำบลวังตะเภา อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ปลูกผักชีตลาดไว้ทั้งหมด 18 โรงเรือน ละ 3 ชั้น โรงเรือนหนึ่งยาว 18 เมตร กว้าง 2 เมตร ใช้ตลาด 100 ตลาด รวมพื้นที่ปลูกผักชีตลาดทั้งหมด 1 ไร่

คุณสมคิด เล่าถึงความเป็นมาของผักชีตลาดที่ปลูกอยู่ว่า แนวความคิดนี้ มาจากท่านศักดิ์ สมบุญโต สมัยที่ท่านเป็นนายอำเภออยู่ที่หนองบัวระเหวแห่งนี้ ตอนนั้นรัฐบาลมีนโยบายให้ทุกอำเภอปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษ ท่านนายอำเภอศักดิ์ก็มาริเริ่มตั้งกลุ่มผู้ปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษขึ้นที่หนองบัวระเหว ทุกอย่างมีแนวโน้มเดินไปด้วยดี

คุณ สมคิด กล่าวต่อไปว่า ขณะเดียวกัน ท่านศักดิ์ ก็นำเอาระบบการปลูกผักชีตลาดมาให้ตนปลูก เมื่อเห็นแล้วก็ชอบใจจึงลงทุนปลูกผักชีตลาด การดำเนินการครั้งแรกต้นทุนอาจจะสูงหน่อย เพราะต้องลงทุนทำโรงเรือน และซื้ออุปกรณ์หลายๆ อย่างด้วยกัน

การทำโรงเรือนในแปลงของตนนั้น ระหว่างโรงเรือนห่างกัน 2 เมตร ระดับชั้นสูงประมาณ 70 เซนติเมตร ชั้นแรกสูงจากพื้นที่ 20 เซนติเมตร ในหน้าร้อนใช้สแลนพรางแสง 50% ถ้าเป็นหน้าฝนใช้พลาสติกคลุมป้องกันอีกทีหนึ่ง

สำหรับถาดเป็นตะกร้าพลาสติกใส่ลำไยมีขายทั่วไป เอามาบรรจุดินที่ผสมแล้วตามอัตราส่วนใช้ดิน 4 ส่วน แกลบขี้ไก่ 1 ส่วน ถ่านปน 1 ส่วน ผสมคลุกให้เข้ากันแล้วรดด้วยปุ๋ยปลา หมักดินไว้ก่อน 7 วัน

จากนั้นก็เอาดินใส่ในถาด ก่อนใส่ดินควรมีใบไม้รองพื้นถาด ป้องกันน้ำไหลลงเร็วเกินไป แล้วจึงใส่ดิน ให้ดินหนาประมาณ 5 นิ้ว รดด้วยปุ๋ยปลาทิ้งไว้ 7 วัน จึงโรยเมล็ดผักชีหว่านบางๆ ให้ทั่ว แล้วยกถาดตั้งบนชั้นในโรงเรือนเลย

ผักชีเมื่อลงปลูกประมาณ 7 วันจะออกขึ้นมา การให้น้ำใช้ระบบสปริงเกอร์ให้เข้าเย็นตลอด

หลังจากต้นกล้าออกขึ้นมาจนกระทั่งแข็งแรงดี ต้นอายุประมาณ 15 วัน แรกใบประมาณ 3-4 ใบ ให้ปุ๋ยปลาในอัตราส่วน 750 ซีซี. ต่อน้ำ 200 ลิตร จะให้ไปตลอดทุก 3 วันจนเก็บเกี่ยว

ขณะที่ผักชีกำลังเจริญเติบโต หมั่นดึงหญ้า วัชพืช ที่งอกแซมขึ้นมาในถาดออกให้หมด เป็นงานง่ายๆ ต่างจากปลูกในแปลงมาก ผักชีอายุ 45 วัน ก็เก็บเกี่ยวได้แล้ว

คุณ สมคิด บอกว่า ก่อนเก็บผลผลิตจะนำตัวอย่างพืชผักไปให้เจ้าหน้าที่นักวิชาการตรวจสอบพิษก่อน จึงจะส่งขายเป็นผักปลอดสารพิษจริงๆ

สำหรับเรื่องโรคและแมลงนั้น ไม่ค่อยมีปัญหา จะมีก็โรคเหี่ยวบ้างเล็กน้อย อย่างอื่นไม่พบเลย ทำมา 2-3 รุ่นแล้วยังไม่เจอปัญหา ต่างจากการปลูกในแปลงตามร่องสวนมากนัก ปุ๋ยที่ให้ก็เป็นปุ๋ยปลาอย่างเดียว นอกนั้นใช้สารสะเดาหรือสารสมุนไพรชีวภาพไล่แมลงศัตรูผักที่มารบกวน

ผักชี 1 ถาด เก็บได้ 1 กิโลกรัมเศษ ใน 1 ล็อกหรือ 1 แถวยาว 18 เมตรวางถาดได้ 100 ถาด 3 ชั้น รวมถาด 300 ถาด จะเก็บผักชีได้ประมาณ 300-450 กิโลกรัม

คุณสมคิดกล่าวต่อไปอีกว่า ผักชีถาดนั้นปลูกได้ทุกฤดูกาล เรื่องอากาศร้อนก็ไม่มีปัญหา พรางแสงลดความร้อนจากแดดได้อยู่แล้วให้น้ำเช้า กลางวัน-เย็น นิดหน่อย รับรองผักชีโตแน่นอน การทำผักชีถาดสามารถกำหนดอัตราการเก็บขายต่อวันได้ เพราะกำหนดเวลาการปลูกได้นั่นเอง

ส่วนตลาดนั้นส่งขายตลาดท้องถิ่น และส่งขายที่กรุงเทพฯ

ปัญหาที่เกิดกับผักชีถาด คุณสมคิดกล่าวว่าไม่ได้เกิดจากการปลูก หรือระบบหรือเรื่องดิน ฟ้า อากาศ แต่กลับเป็นเรื่องของตลาดผักปลอดภัยจากสารพิษนั่นเอง

คุณสมคิด บอกว่าตนในฐานะประธานกลุ่มผู้ปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษ อยากจะเรียนฝากไปถึงส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และมีหน้าที่รับผิดชอบจริงๆ ในเรื่องของการส่งเสริมให้ผลิตผักปลอดภัยจากสารพิษ กระบวนการผลิตผักปลอดภัยจากสารพิษนั้นค่อนข้างยากอยู่แล้ว เมื่อรัฐเข้ามาส่งเสริมให้เกษตรกรทำผักปลอดภัยจากสารพิษ เกษตรกรก็ทำกัน พอทำผักเก็บผลผลิตออกมาแล้ว ที่นี้จะให้เกษตรกรไปขายกับใคร ถ้าให้ส่งตลาดทั่วไปเขาก็ตีราคาเท่ากับผักใช้สารเคมีทั่วไป ทั้งๆ ที่ผักของเราปลอดภัยจากสารพิษ พ่อค้าเขาไม่สนใจหรอก

แต่ครั้นเกษตรกรจะส่งตลาดที่ขายผักปลอดสารพิษเขาก็มีลูกค้า
ประจำกันอยู่แล้วทั้งนั้น

**“อย่าลืมนะว่าเกษตรกรไม่ได้เก่งเรื่องการตลาด บาง
ครั้งไม่มีเวลาไปติดต่อตลาดเองด้วยซ้ำไป พอจะหวังพึ่ง
หน่วยงานรัฐก็ไม่มีใครช่วยได้”**

ตอนบรรจงประชาชนสัมพันธ์ใช้งบประมาณหลวงทำกันครึ่งโครม แต่
ถึงตอนเก็บเกี่ยวผลผลิตไม่เห็นมีใครมาหาตลาดให้เลย จะมีทนายอำเภอ
ศักดิ์ ซึ่งตัวท่านเองภารกิจก็มากอยู่แล้ว และทำงานคนเดียว จริงๆ แล้ว
รัฐบาลนั้นแหละจะต้องเข้ามาช่วยหาตลาดให้ไม่ใช่ปล่อยให้เกษตรกรขาย
ผักปลอดสารเหมือนกับผักใช้สาร

คุณ สม คิต บอกว่า ตนในฐานะประธานกลุ่ม คอยดูแลกำชับไม่
ให้สมาชิกใช้สารเคมี ได้เข้าไปสนับสนุนให้ใช้ปุ๋ยปลา ใช้สารสกัดชีวภาพใน
การไล่แมลง ให้เจ้าหน้าที่นักวิชาการเกษตรเข้าไปเก็บตัวอย่างตรวจ เพื่อให้
แน่ใจว่าเป็นผักปลอดภัยจากสารพิษจริงๆ

ตอนนี้เกษตรกรให้ความสนใจกันมาก แต่ติดปัญหาเรื่องการตลาด
ถ้ามีตลาดผักปลอดภัยจากสารพิษจริงๆ เชื่อแน่ว่าจะต้องมีเกษตรกรเข้าร่วม
โครงการมากกว่านี้

กระชาย

พืชสมุนไพร ปลุกชายกำโรงาม

กระชาย พืชผักสมุนไพร
ที่อยู่คู่ครัวชาวไทยแต่โบราณกาล
รับประทานได้ทุกส่วนของต้นใบ
อ่อน ต้นอ่อน รับประทานสด

หรือต้มทำให้สุกก่อนก็ได้ หัวทานสด ใช้ประกอบอาหารหลายชนิด
คุณสมบัติเป็นยาบำรุงหัวใจ แก้บิดมูกเลือด แก้ท้องเดิน และช่วยขับ
ปัสสาวะ

กระชายเป็นพืชเนื้ออ่อน ลำต้นสั้นๆ ถูกห่อหุ้มโดยกาบใบ ลักษณะ
ใบเรียวยาว ดอกเป็นสีชมพูหรือขาวอมเหลือง รากเจริญเติบโตออกจากหัว
หรือเหง้า จะพองโตสีเหลืองหรือสีน้ำตาลอ่อน

กระชายมีอยู่หลายพันธุ์ มีกระชายขาว กระชายแดง และกระชายดำ กระชายขาวบริโภคประกอบอาหารอยู่ทุกวันนี้ แต่ที่กำลังพุ่งแรงผู้คนหันมาให้ความสนใจกันมากก็คือ “กระชายดำ”

คุณวันชัย วราสินธุ์ อยู่บ้านเลขที่ 15 ตำบลลำเหย อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม ปลูกกระชายเป็นการค้าทำกำไรรายได้ดี ในเนื้อที่ไม่มากนักอยู่ข้างบ้าน “คุณวันชัย” บอกว่า

“การเก็บกระชาย เขาจะใช้วิธีการฉีดยาลงไปตรงหัวหรือเหง้ากระชายที่อยู่ในดิน กล่าวคือกระชายพอได้เวลาแก่จัดลำต้นใบจะเหี่ยวเฉาแห้งตายไปในที่สุด คงเหลือไว้แต่หัวกับรากที่อยู่ใต้ดิน”

“คุณวันชัย” กล่าวอีกว่า พอถึงเวลาได้ฝน หวังก็จะงอกต้นใหม่ออกมา พร้อมแตกรากออกเป็นกอใหญ่ ต้นเจริญเต็มที่แล้วก็ร่วงโรยเหี่ยวแห้งตายไป เป็นอย่างนี้อยู่ชั่วนาตาปี นี่คือวัฏจักรอายุขัยของกระชาย

ผู้คนจะเก็บกระชายแก่จัดโดยเอาหัวหรือเหง้าที่ติดรากแตกกออยู่ในดินเอาขึ้นมาใช้ ส่วนของรากยาวๆ นำมาประกอบอาหาร หรือแปรรูปเป็นสมุนไพร ส่วนหัวจะเก็บเอาไว้ให้ติดรากไว้รากหนึ่ง เพื่อใช้เป็นต้นพันธุ์ลงปลูกต่อไป

การเก็บกระชายสมัยก่อนใช้วิธีการขุดเอารากเอาหัวขึ้นมา วิธีการนี้กระชายเสียหายมาก ต่อมามีการคิดค้นวิธีใหม่นั้นก็คือหลังจากที่ต้นกระชายตายแต่หัวยังฝังอยู่ใต้ดิน เกษตรกรต้องการใช้ส่วนหัวและรากก็จะใช้น้ำฉีด โดยต่อสายยางใหญ่เข้ากับเครื่องสูบน้ำแล้วติดหัวฉีดสวนปลายเพื่อให้ น้ำพุ่งออกมาจากสายอย่างแรง

เกษตรกรจะฉีดน้ำลงตรงหัวกระชาย แรงดันของน้ำที่พุ่งออกมาจะซำระดินให้หลุดออกจากหัวกระชายจนเหลือแต่หัวกับราก สามารถเก็บออกมาได้ง่าย รากไม่บอบช้ำหรือเสียหายเพราะถูกตัด

ก่อนฉีดหัวควรรดน้ำทั้งแปลงให้ชุ่มเพื่อที่จะให้แรงน้ำฉีดเอาดินออกจากหัวกระชายได้ง่าย ทำอย่างนี้จนหมดทั้งแปลง ใช้เวลาไม่นานก็เก็บหมดแปลงได้

หลังจากกระชายขึ้นมาก็ดึงมาทำความสะอาด คัดและตกแต่งเหง้าหรือหัวกระชายที่มีรากติดอยู่ให้ดี ลักษณะ 1 หัวจะมีรากแผ่ออกประมาณ 8-14 ราก หรือมากกว่านั้น จัดว่าเป็นกระชายเกรดดี

ส่วนหนึ่ง เกษตรกรจะตัดส่วนหัวให้ติดกับราก 1 ราก เพื่อไว้เป็นต้นพันธุ์ลงปลูกต่อไป รากกระชายที่ถูกเด็ดเหลือเป็นรากเดียวเรียกว่า

“ซึกกระชาย” จะถูกแยกออกขายได้อีกราคาหนึ่ง แต่จะถูกกว่าที่ติดกับเหง้า เป็นกอใหญ่

การฉีดน้ำใส่เหง้ากระชายที่อยู่ใต้ดิน ให้ดินหลุดออกไป ศัพท์ภาษาชาวบ้านเขาว่า “ฉีน้ำ” เมื่อตากแห้งลงจนสวยดีแล้วก็นำเรียงในเข่งรอพ่อค้ามารับซื้อต่อไป

คุณวันชัย บอกว่าตนเองเป็นคนบ้านวังน้ำเขียว ตำบลวังน้ำเขียว อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม อยู่ไม่ไกลจากตำบลลำเหย อำเภอดอนตูมเท่าไรนัก

ด้วยบุพเพสันนิวาส จะว่ากามเทพแผลงศรรักผิดก็ใช่ที จากกำแพงแสนแผลงศรมาถูกสาวลำเหย ตำนานรักระหว่างหนุ่มกำแพงแสนกับสาวดอนตูมจึงเกิดขึ้นในที่สุดก็กลายเป็นทองแผ่นเดียวกัน

ฝ่ายหนุ่มย้ายมาช่วยสาวทำงานที่ลำเหยแห่งนี้ ช่วยกันปลูกกระชาย ปลูกข้าวโพดคุณวันชัยเองทางบ้านก็ทำไร่อ้อย ไร่ข้าวโพดมาก่อน

คุณวันชัย ปลูกกระชายในเนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน ที่แห่งนี้ปลูกกระชายมา 10 กว่าปีแล้ว แต่กับคุณวันชัยเพิ่งมาจ้างงานได้ปีกว่า

สำหรับพันธุ์กระชายส่วนหนึ่งคุณวันชัยบอกว่าไปหาซื้อแถวตำบลม่วงตาดหอม แลวนั้นปลูกกระชายกันมาก พันธุ์กระชายมีพันธุ์รากกล้วย กับพันธุ์หน่อง พันธุ์รากกล้วยลักษณะรากจะยาว ส่วนพันธุ์หน่องรากอวบสวย ชาวบ้านนิยมปลูกกันทั้งสองพันธุ์

ก่อนปลูกกระชายก็ต้องมีการเตรียมดินกันก่อน คุณวันชัย ร่ายยาวว่า

“ไถดินตากไว้แล้วก็มาแปร แปรเสร็จก็ชักร่อง หน้าร่องกว้างประมาณ 1 วา ความยาวแล้วแต่พื้นที่ ตากดิน

ใช้เวลา 2 เดือน ต้องตากให้ดินสุก ระหว่างนั้นใส่ปุ๋ยขี้วัว รองพื้นแล้วแปรรีกที”

เรียกว่าใช้ภาษาที่เข้าใจกัน หากคนไม่เข้าใจก็คงมีนิต์ไป รวมความ
แล้วคือไถแปรพร้อมกับลงปุ๋ยขี้วัวไปด้วย 1 เทียว ทำหน้าร่องแล้วตากดิน
ให้แห้งก่อนไถแปรอีกเทียวจึงลงมือปลูกกระชาย

ช่วงไถและตากดินควรเป็นช่วงก่อนฝน พอฝนลงใหม่ๆ ประมาณเดือน
7-8 ก็ลงกระชายได้เลย วิธีการปลูกไม่ยุ่งยาก เอาหัวกระชายที่มีรากติดอยู่ 1
ราก ค่อยดินพอเป็นหลุมเอาส่วนรากลงไปก่อน ให้ส่วนหัวอยู่บนแล้วใช้ดิน
กลบหัวพอมิด ระยะปลูกประมาณ 1 คืบ การปลูกชาวบ้านเรียกว่า “หยอด”

พอหยอดเสร็จก็เอาฟางคลุมแล้วรดน้ำให้ชุ่มป้องกันลมพัดฟางปลิว
และช่วยให้อัตราการงอกของกล้าพันธุ์สูงขึ้น ฉีดยาป้องกันหญ้า 1 เทียว
คลุมทิ้งแปลง

ประมาณ 3 อาทิตย์ ต้นกล้าจะงอกออกมา การให้น้ำดูที่ดินอย่าให้
แห้ง ให้น้ำให้พอดินชุ่มเท่านั้น กระชายไม่ชอบแฉะ ถ้าฝนตกก็ไม่จำเป็นต้อง
ให้น้ำ ส่วนใหญ่มักใช้บริการน้ำฝนเป็นหลัก

หลังจากกล้างอกแข็งแรงดีใส่ปุ๋ยสูตรเร่งรากและเร่งการเจริญเติบโต
ของลำต้น กระชายจะเจริญเติบโตดีสังเกตที่ใบแตกกอ ใบจะเขียวสดใส
แสดงว่ากระชายสมบูรณ์ดี เรื่องโรคศัตรูรบกวน คุณวันชัย บอกว่า

**“ไม่เจอเลย เรื่องหนอนก็ไม่มี จะเจอแต่เชื้อราและ
ดินหนู (คือมีปลวกคอยกัดกินรากอยู่ใต้ดิน) ก็ต้องฉีดยา
กัน”**

ระยะเวลา 4 เดือน ต้นและใบจะสูงระดับเอวแล้ว รากจะงอกออกมาประมาณ 2 นิ้ว เข้าเดือนที่ 5 ให้นุ้ยเร่งรากอีกครั้งหนึ่ง บำรุงหัวให้รากสะสมอาหารให้ดียิ่งขึ้น รากจะพัฒนาออกมายาวสมบูรณ์พร้อมให้เก็บ

เข้าเดือนที่ 6 กระชายแก่จัดพร้อมให้เก็บใบจะค่อยๆ เหี่ยวแล้วยุบตัวลงไปเอง เป็นการสิ้นสุดอายุขัยของใบ เหลือแต่อายุหัวและราก กับอายุของเจ้าของสวน

วิธีการเก็บกระชายบอกกันไปแล้ว คุณวันชัย บอกว่าวันหนึ่งเก็บได้ประมาณ 400 กว่ากิโลกรัม ใช้คนเก็บ 4-5 คน 1 ไร่ เก็บกระชายได้ 10 ต้นกว่า ก็พออยู่กันได้อีก

ค่าแรงงานเก็บและจี่น้ำ รวมถึงแต่งด้วยคัตกิโลกรัมละ 3 บาท หักค่าน้ำค่าไฟอีก 2 บาท ค่าปุ๋ย ยาฆ่าหญ้า 1 บาท 1 กิโลกรัมจะเหลือเงินประมาณ 5 บาท (ต่อราคารับซื้อคัตกิโลกรัมละ 11 บาท) ถ้าหากราคาซื้อแพงกว่านี้ เกษตรกรก็จะได้กำไรมากขึ้น แต่ถ้าราคาตกกำไรก็หดตาม

ถามว่าปลูกกระชายแล้วคุ้มไหม คุณวันชัยตอบอย่างไม่ลังเลเลยว่าคุ้มเพราะทุนค่ายาศัตรูกระชาย พวกหนอนตัวประหลาดต่างๆ ไม่ชอบบริโภคกระชาย ส่วนดีของการปลูกกระชายอยู่ตรงนี้

ส่วนสรรพคุณเป็นยาสมุนไพรนั้นคนโบราณรู้จักดีกระชายได้รับการเชิดเชิญเป็นผักคู่ครัว ช่วยดับกลิ่นคาวจากปลาและเนื้อสัตว์ได้เป็นอย่างดี

สำหรับท่านที่มีที่ดินว่างเปล่า กำลังตัดสินใจว่าจะปลูกอะไรที่ง่าย ๆ ดี เราขอแนะนำกระชายนำปลูกมาก ตลาดก็ส่งขายได้ตลอด สนใจเชิญได้ครับผม.

ปลาทับทิมในกระชัง

ต้นทุนสูงแต่ก็ประกันราคา

การเลี้ยงปลาใน
กระชังเป็นอีกหนึ่งงานหนึ่งที่
น่าส่งเสริมให้เกษตรกร
ทำเป็นอาชีพหลักและ
อาชีพรอง โดยเฉพาะ

เกษตรกรที่มีสถานที่ติดกับแม่น้ำลำคลองในที่ที่น้ำหมุนเวียนได้สะดวก
เหมาะแก่การเลี้ยงปลาในกระชังมาก

การเลี้ยงปลาในกระชังเกษตรกรไม่ยุ่งยากกับการถ่ายน้ำในบ่อเลี้ยง
ปลาและหากเลือกพันธุ์ปลาที่มีความเป็นอยู่ง่ายก็ง่ายต่อผู้เลี้ยงยิ่งขึ้นไปอีก
ข้อเสียของปลาในกระชังก็คือแหล่งน้ำ หากเกิดน้ำเน่าเสียไม่ว่าจะกรณีใด

ก็ตาม เกษตรกรไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้เลย เพราะเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่ได้เกิดจากการกักเก็บ แต่หากแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์น้ำหมุนเวียนได้ดี ไม่มีเน่าเสีย เกษตรกรก็จะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ น้ำที่จะจับเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพรองเพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวอีกทางหนึ่ง

พันธุ์ปลาที่นำส่งเสริมให้เลี้ยงในกระชังมีอยู่หลายพันธุ์ที่บ้านหมู่ที่ 2 ตำบลสีบัวทอง อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง ชาวบ้านย่านนั้นหันมาเลี้ยงปลาในกระชัง จากการนำของ **คุณพรชัย ศรีพรหมชัย** หรือ **กำนันพริก** อดีตกำนันตำบลสีบัวทอง คนเก่งที่ชาวบ้านให้ความรักใคร่นับถือ ซึ่งกำนันบุกเบิกเลี้ยงปลาทับทิมในแม่น้ำน้อยหน้าบ้าน แล้วก็แนะนำให้ลูกบ้านหันมาเลี้ยงปลาเป็นรายได้เสริม นอกเหนือจากการทำนา ซึ่งก็สามารถสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านเป็นอย่างดี

คุณ พร ชัย หรือกำนันพริก อดีตเป็นกำนันแห่งบ้านหมู่ที่ 2 ตำบลสีบัวทอง เกษียณจากกำนันเมื่อปี 2545 ที่ผ่านมา กำนันพริก ถือว่าเป็นผู้ริเริ่มให้ชาวบ้านหันมาเลี้ยงปลาทับทิมในกระชังเป็นรายได้เสริม กำนันบอกว่า

“ผมเลี้ยงปลามาตั้งแต่เดือนมีนาคม 2545 เดิมทีผมเป็นเกษตรกรเต็มตัว ทำนา ทำไร่้อย ทำสวนผลไม้ ประสบความสำเร็จบ้าง ไม่ประสบความสำเร็จบ้าง

อาชีพทำการเกษตรไม่มีอะไรแน่นอน ก็เลยนำแนวทางขององค์กรในหลวงท่าน ที่ให้เกษตรกรทำไร่นาสวนผสม มาปรับปรุงใช้ในพื้นที่ให้เกษตรกรแต่ละรายพัฒนาปรับปรุงกันไป”

กำนันพริกเล่าถึงความเป็นมาอาชีพดั้งเดิมพร้อมกับกล่าวต่อไปอีกว่า ทุกวันนี้ก็ยังทำนา ทำไร่อ้อยเหมือนเดิม เรื่องสวนผลไม้เมื่อก่อนเคยทำ แต่ตอนนี้เลิกทำแล้ว กำนันบอกว่า

“ควบคุมไม่ถึง ลูกบ้านผมมีความสามารถในการบริโภคดีครับ ผลตอบแทนเลยได้ไม่ดีเท่าที่ควร เราเป็นผู้ทำ แต่ราษฎรเป็นผู้บริโภค เราเป็นกำนันไม่สามารถไปว่าอะไรเขาได้ เขาบอกว่าเขาเลือกตั้งเราเป็นกำนันเขาไม่เคยเรียกร้องเงินทอง

เวลากำนันมีผลหมากรากไม้ออกมาเขาก็ขอกินบ้างคงไม่ว่าอะไรกัน ก็เลยจำเป็นต้องเปลี่ยนจากสวนผลไม้มาปลูกอ้อยเหมือนเดิม อ้อยนั้นใครจะลักตัดอ้อยไปทะเละ ผมก็ไม่ว่าอะไร ถ้าเป็นผลไม้ เพี้ยกระสอบมากจริงๆ ครับ”

กำนันเล่าอย่างอารมณ์ดี พร้อมเล่าต่อไปว่า อยากหาอาชีพเสริม มองไปมองมาเห็นหน้าบ้านมีคลองสีบัวทอง เป็นคลองแยกมาจากตำบลชันสูตร จังหวัดสิงห์บุรี ไปออกแม่น้ำน้อย ที่วัดเศษชัยชาญ ไหลผ่าน ก็เลยคิดอยากเลี้ยงปลาในกระชัง ไปดูงานเลี้ยงปลาในกระชังของเสียกู่ที่สมุทรสงคราม ที่นั่นเขาเลี้ยงปลาทับทิม เห็นว่าเลี้ยงแล้วมีตลาดรองรับ บริษัทประกันราคาขั้นต่ำให้ พอจะเป็นแนวทางเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว จึงตัดสินใจเลี้ยงปลาทับทิมในกระชังแต่นั้นเป็นต้นมา

กำนันพริก เล่าว่า เริ่มต้นเลี้ยงทำแค่ 4 กระชัง ขนาด 36 เมตร หนึ่งกระชังปล่อยปลาได้ 1,500 ตัว ปรากฏว่าประสบความสำเร็จดีมาก จาก 4 กระชัง ขยายออกเป็น 24 กระชัง และในปีนี้จะเพิ่มอีกเป็น 44 กระชัง

ขณะเดียวกันก็นำนั้นก็แนะนำให้พรรคพวกในหมู่บ้านหันมาเลี้ยงปลา
ทับทิมในกระชังเป็นรายได้เสริมกัน ตั้งเป็นกลุ่มผู้เลี้ยงปลาในกระชังขึ้นมา
จนทุกวันนี้มีสมาชิกเลี้ยงปลาในกระชังย่านบ้านสีบัวทองประมาณ 100 กว่า
กระชังแล้ว ถือว่าประสบความสำเร็จอย่างงดงามเลยทีเดียว

พันธุ์ปลาทับทิมซื้อจากบริษัท ซีพีที่เข้ามาส่งเสริม บริษัทมีเอเยนต์
ประจำจังหวัดแต่ละอำเภอเป็นสาขา จะมีคนของบริษัทเข้ามาให้ความรู้ เป็น
ที่ปรึกษาทั้งก่อนเลี้ยงและขณะเลี้ยง หากปลามีปัญหาพนักงานบริษัทก็จะ
เข้ามาช่วยแก้ปัญหาให้ จนกระทั่งจับขาย บริษัทก็รับซื้อในราคาประกัน หาก
เกษตรกรต้องการขายให้กับบริษัท แต่หากจะขายให้กับพ่อค้ารายอื่นก็ได้
ถ้าได้ราคาดีกว่าราคาประกัน เรื่องนี้ไม่มีการผูกพันใดๆ ทั้งสิ้น เรียกว่า
เลี้ยงแล้วมีตลาดรับซื้อแน่นอน

ก า นัน พ ริ ก บอกว่า เรื่องเงินทุนนั้นใครจะเลี้ยงก็ต้องประเมิน
เงินทุนก่อน ต้นทุนค่ากระชัง ค่าพันธุ์ปลา ค่าอาหาร มีพร้อมหรือยัง ถ้าพร้อม
ก็เลี้ยงได้เลย ไม่ยุ่งยาก

ราคาต้นทุนที่ต้องใช้ลูกปลาจะอยู่ที่ประมาณ 3,000-4,000 บาทต่อ
กระชัง แล้วแต่น้ำหนักของปลาที่จะนำมาลง ถ้าลูกปลาขนาดเล็กราคาก็ถูก
ตัวใหญ่ก็แพง แต่ระยะเวลาการเลี้ยงจะวันเข้ามา

กระชังต้นทุนประมาณ 6,000 บาท ทำเสร็จเรียบร้อยทั้งกระชังและ
พันธุ์ปลา 1 กระชัง ประมาณ 1 หมื่นบาท

“ค่าพันธุ์ปลา ค่ากระชัง พอสู้ไหวครับ แต่ค่าอาหารปลา รุ่นหนึ่งต่อ
หนึ่งกระชังต้องให้อาหารอย่างน้อย 70 ลูก แยกเป็นอาหารปลาเล็กลูกละ 380
บาท 1 ลูกหนัก 20 กิโลกรัม อาหารปลาขนาดกลาง ราคาลูกละ 365 บาท

และปลาใหญ่ราคา 348 บาท เบ็ดเสร็จตั้งแต่เลี้ยงยันจับปลา 1 กระชัง ต้องใช้อาหาร 70 ลูก เลี้ยงปลา 1,500 ตัว เป็นเงินประมาณ 2 หมื่นเศษ รวมทุกอย่างเบ็ดเสร็จทั้งค่ากระชังครั้งแรกประมาณเกือบ 4 หมื่นบาทต่อกระชังแต่รุ่นต่อไปไม่ต้องคิดค่ากระชังแล้ว”

ทั้งหมดเป็นต้นทุนสำหรับการเลี้ยงปลาทับทิมในกระชังต่อ 1 รุ่น กำนันพริกแนะนำต่อไปว่า การเลี้ยงปลาในกระชังนั้นก่อนอื่นจะต้องดูน้ำในแม่น้ำหรือลำคลองที่ไหลผ่าน ว่ามีมลพิษหรือไม่ ระดับน้ำต้องไม่ต่ำกว่า 2.50 เมตรตลอดปี การไหลของน้ำจะมีหยุดนิ่งอยู่ระยะหนึ่ง ผู้เลี้ยงต้องเตรียมทำออกซิเจนให้ปลาด้วย เพราะปลาอยู่กันหนาแน่นในกระชังจำเป็นต้องให้ออกซิเจนเต็มที่

การเลี้ยงปลาทับทิม ต้องคอยดูแลให้อาหารอย่างใกล้ชิด ถ้าเป็นลูกปลานี้ให้อาหารประมาณ 4-5 ครั้งต่อวัน หลังให้อาหารควรดูว่าปลากินอาหารหมดหรือไม่ ภายใน 1 ชั่วโมง ถ้าอาหารหมดก็ควรเติมให้อีก แต่หากอาหารเหลือลอยอยู่แสดงว่าพอแล้วต้องตักอาหารที่ลอยออกให้หมด

เมื่อเลี้ยงปลาโต อาหารลดลงเหลือแค่ 3 ครั้งต่อวัน อาหารก็ต้องสั่งซื้อจากบริษัทล่วงหน้าไว้เลย

ปัญหาเรื่องโรคของปลา กำนันพริกบอกว่า ท้องที่ของตนโชคดี คือเห็นโรคลงขึ้นไปไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมก็เลยไม่มีปัญหาจะมีก็ฤดูน้ำหลากน้ำจะแดงทำให้ลูกปลาเบื่ออาหาร เกิดอาการท้องบวมตรงนี้ต้องเสียค่ายาแก้ท้องบวม

ในปีที่ผ่านมา กำนันบอกว่า เราเจอปัญหาปลาท้องบวม แบบมีเลือดทำให้เปอร์เซ็นต์การตายเยอะมาก หากท้องบวมน้ำใสก็ไม่ค่อยมีปัญหาเท่าไร

การเลี้ยงปลากำไรมากหรือน้อยอยู่ที่การสูญเสียลูกปลา

“อย่างปีที่แล้วลูกปลาโดนน้ำแดงพอเจออุทกภัยภาคเหนือ ท่านปล่อยน้ำเน่าทับลงมาอีกช่วงตอนปลากำลังโต ทำให้เป็นโรคเหงือกดำ ห้องบวม ครีบหลุด เสียหายไปมาก เท่ากับโดนสองแดง”

ปลา 1 กระชัง หากเลี้ยงดีๆ ไม่เจอโรคจะได้เงินประมาณ 6,000-10,000 บาท แต่ถ้าเป็นปลาเป็นโรคต้องเสียค่ายา ส่วนแบ่งรายได้ก็น้อยลง ระยะเวลาเลี้ยงปลาประมาณ 30-45 วัน ก็จับได้แล้วแต่ว่าตลาดต้องการขนาดไหน

สำหรับพันธุ์ปลาอื่นๆ กำนันพริกบอกว่า เคยเอาปลาจะละเมียดน้ำจืดมาเลี้ยงก็ไม่ประสบความสำเร็จเพราะตลาดไม่นิยมบริโภค และพันธุ์ปลาจะละเมียดก็คมกัดกระชังกระจุย เสียหายมาก เปลี่ยนมาเลี้ยงในบ่อดินก็ขายยากอีก

ตอนนี้กำนันชุดบ่อเลี้ยงปลาจะละเมียดน้ำจืด 1 บ่อ เลี้ยงปลาชะโดอีก 1 บ่อ ปลาชะโดนั้นเลี้ยงเอาไว้กิน ปลาอื่นๆ ที่ตายเอามาสับๆ โยนให้กินไม่ให้เสียประโยชน์

ปัญหาชาวบ้านมาลักขโมยปลาเหมือนกับผลไม้้นกำนันบอกว่าไม่มีจะมีก็แต่สัตว์สี่ขาหางยาวหมายถึงตัวเงินตัวทอง ตรงนี้แก้ปัญหาโดยทำบริเวณรอบบ่อให้สะอาดไม่ให้รบกวนจะได้

ในเขตตำบลสีบัวทองแห่งนี้ กำนันพริกเป็นผู้บุกเบิกริเริ่มให้ชาวบ้านหันมาเลี้ยงปลาทั้บทิศในกระชังกัน เป็นกลุ่มอาชีพเลี้ยงปลาทั้บทิศในกระชังตำบลสีบัวทอง มีสมาชิกทั้งหมด 32 ราย งบประมาณส่วนหนึ่งได้

จากเงินกองทุนหมู่บ้าน ที่จัดสรรลงมาช่วยชาวบ้านให้มีอาชีพเสริมกัน
เป็นการสร้างงานสร้างรายได้ อาชีพใหม่ๆ ให้กับเกษตรกร

ทุกวันนี้กำนันพริกมีความสุขอยู่กับงาน ทั้งทำนา ทำไร่อ้อย และ
เลี้ยงปลาทับทิมในกระชัง กำนันแม้จะเกษียณแล้วแต่ด้วยความรักและ
ความผูกพันมานานทำให้กำนันยังคงทำงานร่วมกันกับชาวบ้านเป็นอย่างดี
ให้การสนับสนุนราชการทุกอย่าง

การเลี้ยงปลาทับทิมในกระชังที่บ้านสีบัวทองเป็นอาชีพเสริมที่
ทำให้ชาวบ้านมีรายได้ สร้างอาชีพให้หลายๆ ครอบครัวให้อยู่ดีกินดี
ขึ้นมาได้ ชื่อของกำนันพริก จึงยังคงอยู่ในหัวใจของชาวสีบัวทอง
อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง ไปอีกนานแสนนาน.